PER GRANES SEMESTER

EN SOMMAR-IDYLL

AV

ELISABETH KUYLENSTIERNA-WENSTER

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Ja, ska vi inte komma överens om det. Vi räkas där. Då skall hon bli klädd på schack, det lovar jag.

Lärarinnan ler en smula överlägset och plockar av gammal vana på den saligen avsomnade vårtans plats. Hon hade ett litet schackspel efter fadern. Med det skulle hon leka sommar under långa, ensamma vinterkvällar, och sedan finge man väl se, vem som blev först matt, hon eller doktora — — —

Elsa och Per Grane kommo först upp till Toppen, där utsiktstornet med sina inskriptionsbetäckta bjälkar förfädde modern kultur, medan den höga granskogen runt omkring, täljde fornsagor om brusande vattendrag, som störtat sig ned i nu uttorkade sjöar. Den sagan hade de hört, när de voro små och knappt nådde farfar gran till ankeln. Nu voro de själva gamla och skulle snart märkas som fallfärdiga, men sagan läto de gå vidare. Också den sagan om biltoga stigmän, skydde likkt vilda djur; och om den lilla fromma klostersystern, som hämtats över muren samt sedan av den älskade gömts i en klyfta på berget, men fanns av de råta stigmännen och låg där, ett blodigt och sargat lamm, när den unge riddaren återvände.

Och sägnen om munken, som förirrat sig in i en av bergets förtrollade trädgårdar, där vildrosorna kastade girlander över granarna, och där linneans doft rusade som kryddstarkt vin. Gudsmannen kunde icke hitta stig eller spår. Då lades plötsligt en liten fin, vit kvinnohand i hans, och en förföriskt smekande röst sade:

— Jag skall visa dig väg.

Och munken hade gripits av en lyckoförnimmelse så stark, att han räckte båda sina händer mot den fagra gestalten med hår av silkesspunnet guld. I samma stund blev han blind. Det var himmelens straff, ty han hade ju avsvurit kvinnor och dock fallit för en syndig frestelse. Så måste han irra omkring i skogen, aldrig mera finnande väg till klostret.

Endast sällan berättar sägnen i dur, men molltonerna från det förflutnas konstlösa instrument förklinga fort för dagens ljudande strängaspel.

Det kan vara på samma plats, där munken till sin olycka mötte skogsjungfrun, som nu en stor och rymlig dansbana är lagd. Allt nog, dansbanan finnes i den mest idylliska omgivningen av hassel, ek och björk, och som en fondvägg mot norr en klunga jättegranar.

Denna eftermiddag som så ofta under sommaren, har en mängd ungdom samlats till lek och dans. Det är de gamla lekarna, vilka åter blivit nya, som sjungas av klara röster, outtröttliga i sin oskolade friskhet.

Elsa och hennes kavaljer ha stannat ett ögonblick för att se på. De tänka bägge på midsommaren, men den bitterhet, som då förstörde glädjen, har för länge sedan mist sin udd, och det faller blott ett snabbt utplånat stänk av vemod över nuets ljusa stämning.

En kraftig näve, kanske en ung lantbrukares, sträckes frimodigt ut mot Elsa, och hon kan icke motstå lusten att dragas med in i ringen.

Per ser henne virvla bort. Ur famn i famn flyger hon lätt som en blomma kastas från hand till hand, men gång på gång möter han hennes blick. Den är hos honom hela tiden med trofast innerlighet, och den spörjer bedjande:

— Kommer du inte med i dag häller? Du skall inte tävla om mig. Du skall taga mig.

Plötsligt bryter han kedjan, gör sig till länk i den, och med denna så ytterst obetydliga handling går Per Grane in i en ny episod av sitt liv. Han står icke längre avvaktande och tvekande utanför den ring, som spännes om önskningarna. Hans fruktan för att göra sig löjlig i andras ögon har dunstat bort, ty Per Grane glömmer sitt eget jag för att fånga lyckan; den kommer aldrig i den försiktigt dröjandes väg. Grip fort i ångest eller jubel! Men grip, innan det är för sent! Den, som stannar i det ögonblick livet kallar, är död invärtes.

"Jag gick mig ut en afton uti en lund så grön" — — —

Och där vandrar Per Grane med högburet huvud i friareraden. Hans fötter sättas stadigt ned: de veta sitt mål.

"Där mötte mig en nicka så fager och så skön. — — —"

Nu är han framme, håller Elsas hand i sin och famnas av solskensleendet, som skälver över hennes heta ansikte och rycker i de fina linjerna kring munnen. Hon rår inte för, att hennes ögon stå fulla av tårar. Hon kan icke hjälpa, att hon är nog svag att tillbedja den starke mannen, vilken redan lyft så mycket av livets allvar på sina skuldror, att han icke trodde sig om att kunna orka med glädjen, och som nu kastat allt det mörka, tungå, hela ränseln med hopsparkad klokhet och skrupler och visdom bara för att räcka henne handen.

"Hon lovade mig sitt hjärta, hon lovade mig sin hand.
Vi knöto, vi knöto förtroeliga band".

Deras händer sammanflätas, och utan att tveka, hoppar han i takt — eller rättare otakt efter de andra. Vad frågar Per redivivus efter, hur det tar sig ut. Han trycker Elsas små villiga händer fastare och dansar på.

"Ej nöden, blott döden kan slita dessa band".

— — — —

Men när leken är slut, säger Elsa:

— Nu gå vi, farbror Per. Jag är trött, och ville gärna sitta en liten stund, innan vi gå ned.

De sökte upp en skogsberså. Det finnes gott om naturliga sådana, där två, som vilja det, kunna få vara i fred för världens stämmor och endast lyssna till varandra, kanske innerligast i tystnad.

Per Grane och Elsa hålla varandra fortfarande i hand. I bland böjer han sig ned och kysser de smala flickfingrarna, som skrivit hans öde. Det är fattigt med ord inom dem båda, ty känslorna storma och hjärtana bulta i längtan mot det "varde ljus", vilket som ett triumfrop skall beteckna, att skapelsedagarnas vända är förbi för alltid.

Hon minns breven hon skulle visa honom, svaren på hennes annons. De ligga i hennes ficka, men icke än vill hon bryta tystnaden. Den bär tusen smekande bud. Den rymmer allt livets fullhet; den är dröm och tro. Och hon lutar sig närmare honom med läpparna formade i törstigt begär; då faller han på knä framför henne, drager henne intill sig och betäcker den röda munnen med kyss på kyss. Som gnistor regna hans smekningar över henne. Det är en krater, som sprutar eld. Men hon fördrar hettan och ler outsägligt lyckligt. Kanske också en liten smula överlägset, ty i kärlek är kvinnan oftast den mest vuxna, även om hon är mycket yngre än den stackars dumme man, som givit sig i hennes och Amors våld.

— Du reser inte, viskar han bedjande, när han fått henne på sitt knä och lagt hennes huvud till en kort stunds vila mot sitt bröst: Du förlåter mig min egoism att be dig låta bli! Jag kan inte leva en månad utan dig, Elsa. Du är nerven i min tillvaro. Vill du offra mig din vackra, fria ungdom? — Då hon inte strax svarar, tillägger han oroligt: Kanske du glatt dig mycket åt resan. Begär jag för mycket, om jag frågar: Vill du taga mig med?

Elsas hand kilar som en liten kvick vit rätta ned i fickan efter breven. Hon slungar upp det ena efter det andra som boll i luften.

— De här svara för mig, säger hon lekfullt. Läs dem, så får du veta, om jag tänkte resa.

Per Grane vecklar förundrad upp de vita papperen:

"Till svar å eder annons ber få säga, att plats finnes... — Har du annonserat efter plats?

— I Stockholm, ja! — På något sätt skulle jag få vistas i din närhet.

Hon nickar energiskt. När du inte vågade ta mig, förrän jag blev prövad — ty vad det var styggt! — hade jag inte något annat val. Du litade inte på min kärlek, men jag litade på den, och ville inte pina och plåga det vackraste och största jag någonsin ägt med en lång skilsmässas svält.

Hon stryker över hans mörka hår med en stolt och segerviss rörelse.

— Du är den klokaste av oss två, mitt älskade solsken, säger han ödmjukt, hädanefter får du visa mig vägen.

Och alltjämt med armen om hennes liv, reser han sig. Sägnen om munken, som han hört någon gång, kommer för honom, och han undrar, het av lidelse, om icke det enda ögonblicket, då klosterbrodern famnade skön jungfrun, uppvägde alla himmelens straffdomar. Och när var han blindast, när han med öppna ögon såg all världens härlighet utan att våga ätrå den, eller när bannstrålen bränt hans blick, så att han endast kunde fixera sitt inre och lära känna dess irrgångar.

— Du vill väl icke att vi ska göra någon hemlighet av vår trolovning, frågade han ömt, när de äntligen kunde besluta sig för att uppsöka de andra.

Hon skrattade högt och hjärtligt.

— Hemlighet! Och du tror, att inte allesammans redan gissat det. Å, farbror Per, vi ha inte varit värst diplomatiska.

— Men Agnes...

— Ja, moster Agnes, men hon ville inte se. Hon blev allvarlig och tillade tankfullt, jag undrar, om lyckan alltid följes av en mörk skugga? — Vad kan vi göra för moster Agnes, du? — Helst visa oss så litet som möjligt, föreslår jag, svarade Per Grane hastigt. Du minns själv, vad du en gång citerade om ett visst slags kvinnor. Och jag har inte på mitt samvete att ha uppmuntrat Agnes. Hon talar om en smekning, som jag måtte givit henne vid något tillfälle i min föruttillvaro, (du vet, att jag anser mig pånyttfödd i dag), men den kan väl knappt gälla som entrébiljett till äktenskap. — Det kan ju vara synd om henne, men låt oss inte grubbla över det nu. Hennes skugga får inte skymma solen för mig.

— Det gör den inte heller, farbr... nej, Per — min Per. Jag är så lätt om hjärtat som en flygande fågel.

Elsa hade rätt, ingen av de väntande damerna föreföll särskilt förvånad, när Per modigt steg fram och bad att få presentera sin fästmö. Hans tonfall blev en smula formellt av iver att fort få detta obehag överstökat, och han såg så sträv ut, att fru Trapp kände sig orolig och fruktade, att den stackars unga flickan skulle få en despotisk äkta man.

Ester hade allt som den långa väntetiden sträcktes ut, lagrat de varmaste välgångsönskningar, och nu räckte hon dem var sin hand. Tårarna strömmade utför hennes glada, runda ansikte utan att förmå fördystra det, men rösten bröttes upp, och det var icke lätt att höra, vad hon sade.

— Kära, kära, snyftade hon fram, det är precis som om jag säge min gode Josef och mig själv. Och jag kan inte önska er bättre mina älskade, än att ni måtte bli lika lyckliga som vi voro. Hon talade grammatikaliskt med anledning av ögonblickets helgd. Människor, som sägo vår lycka, kallade det ett idealäktenskap. Jag bara hoppas, min lilla Elsa, här blev tårflödet om möjligt ymnigare, att du måtte få njuta din sällhet längre än det blev mig beskärt.

— Mamma lilla, folk tittar på oss, avbröt Elsa, som märkte, att Per började bli nervös. Du skall försöka att inte gråta så mycket. Då har nu ingenting kvar till bröllopet. Vi ska snart gifta oss, ser du.

— Snart gifta er, men snälla Per... Esters tårar torkade så fort som om hon haft gåshud. Inte skall det väl bli i år?

— Jo, så snart det hinner lysa ut, sade Per morskt. Varför skulle vi vänta?

Det hade han visserligen rätt i, men prostinnan var rädd, att det skulle se besynnerligt ut. Det var hennes svaghet att stå så väl med samhället som möjligt och göra sig allmänt omtyckt. Emellertid hade hon alldeles för stor respekt för Per, för att sätta sig emot hans beslut. Medan de vandrade nedåt, räknade hon och fru Trapp ut, hur mycket lakans- och handduksväv det skulle skaffas.

Ungefär halvvägs stötte de på fröken Brottberg och doktor Andersson, upptagna av att — spela schack på ett improviserat schackbräde, lagt av halmstrån. Korkar, stenar, blommor och pappersbitar utgjorde pjäserna.

De blevo bägge betydligt generade vid överrumplingen, ty de hade lovat sig själva och varandra att se upp, när sällskapet kom.

Per Grane räckte skrattande handen åt Andersson:

— Vi äro i den farliga åldern, sade han, då vi tro oss säkrast, och så vänder slumpen upp och ned på våra principer. — Den farliga åldern, det var ju för dess snaror fru Alse vid avskedet varnat honom. Hon fick rätt, den charmanta frun. Per Grane är i den sinnesstämning, då männen alltid ge kvinnan rätt, men Andersson blänger på honom och uppstöter ett rungande.

— Va'?

— Ja, det var kanske en något besynnerlig introduktion jag valde för det enkla meddelandet, att fröken Elsa och jag förlovat oss, sade Per Grane fortfarande muntert.

— Å tusan! Gratulerar! — Hur, förlovat sig — i den här värmen!

Andersson stubbockar och drar sig tillbaka. Han är lika rädd för förlovade som för spetälska och undviker dem helst. Bara det där välsignade kyssandet är fasligt enerverande och osunt.

Han söker upp fröken Brottberg igen. Hon är ett ovanligt reellt frontimmer med lagom skinn på näsan.

— Det var väl bra galit, säger han.

— Vilket?

— Att gamla karlen lät narra sig av en sådan där liten tossa.

Det är deras ensak, tycker jag. Folks känslor kritiserar jag aldrig.

Hon kliver på, icke besvärad av modernt snäva kjolar, men hon som Andersson tänker hela tiden på de nyförlovade. Det är som myggsurr omkring en huvudkudde, när natten just skall bjuda sin vila. Hur man fäktar för att döda myggen, är hon för slug och tar sin tribut av vederbörandes blod, innan hon blir nöjd. — —

Längst fram i fören på ångbåten, som skall återföra dem till Kungsön stå Per Grane och Elsa. Han har lagt armen om hennes skuldra och lyssnar till vågbrusets evigt orolige melodi, men det sker utan att tankarna äro med. De kretsa oavbrutet omkring henne.

Plötsligt hör han hennes röst. Den är djup av en älskande och lycklig kvinnas framtidsdrömmar och klangen är fylligare, än eljest:

— Tänker du aldrig mera på sonen, Per?

— Icke på den son, jag förgäves sökte. Du vet ju, att jag har glömt hela det liv jag lagt bakom mig. Jag tänker på dig, min Elsa, och på allt, vad din kärlek skall ge mig. Det är underligt, du, hur förändrad man kan bli. Det är icke en månad sedan jag högmodigt trodde mig vara den, som gav; jag hade icke då ännu lärt mig, att allt är intet, om ej kärlek adlar det.

Och han glömmer, att de stå på ett båtdäck, iakttagna av de nyfikna blickar, som alltid följa nyförlovade, glömmer allt för sin längtan att få känna hennes läppar mot sina, hennes smärta gestalt hårt sluten intill sig. Det är den stele, högtidlige häradshövding Per Grane, som avslutar sin semester med att famna en aldrig förut anad lycka och som viskar i ett litet rosenrött öra de ömmaste ord. Hur han finner dem, vet han knappt, men de förefalla honom icke främmande; de sammansmälta med hans själs stämning till en ljus och blid harmoni.

Elsas lilla pratsamma mun är däremot sluten i ett mjukt, andaktsfullt allvar, och hon ser på Per med en hymn till livet i själva den djupa, lågande blicken.

(SLUT.)

NÅGRA RÅD I SOMMARVÄRMEN.

Hur skall man kunna känna sig sval i sommarhettan? Hur stänga värmen ute? — Denna fråga sysselsätter folk nu mer än något.

Ja, till att börja med, så är det fel att tro, att man skall försöka stänga ute värmen från kroppen. Det är fråga, om att släppa ut värmen ur kroppen, ej att stänga den ute.

Kroppstemperaturen håller sig vid 98,6 grader F. eller 37 grader C. Det är alltså först, då den omgivande luftens temperatur överskrider detta gradtal, som man kan tala om, att kroppen upptager värme från luften.

Det är nämligen med värmen som med vatten, att den så att säga rinner utför. Den går från en högre temperatur till en lägre. Ju större avsatsen är emellan, desto starkare ström. Det är här svårigheten kommer in. Ty vi måste hålla kroppstemperaturen konstant oavsett vilken temperatur den omgivande luften har. Och det är endast skinnet och en del klädesplagg emellan. När vädret är kallt, ha vi inga svårigheter med att hålla temperaturen nere i normalt läge. Den värme som uppstår genom födoämnenas förbränning, avledes till den kalla luften relativt raskt, och vi äro för den skull tvungna att sätta på oss mera kläder för att hålla värmen kvar i kroppen. Men då luftens temperatur stiger och närmar sig kroppstemperaturen, så strömmar den överflödiga värmen ej så raskt undan som under kallare väderlek. Och då 99 grader uppnås, avstannar värmeutflödet från kroppen alldeles.

Vi släcka kaminerna i våra hus, då vintern gått. Men vi kunna icke släcka under fyrarna invärtes, ty då skulle hela maskineriet stanna. Vi måste hålla maskineriet i gång, och därtill åtgår en viss kvantitet bränsle. Det åtgår givetvis inte så mycket om sommaren som om vintern. Vad behövs då i bränsleväg för att hålla maskinen i gång?

En man med stillasittande arbete behöver 2400 kalorier om dagen. En arbetare på en fabrik behöver 500—1000 kalorier mera. Så även om man har ett absolut stillasittande arbete, måste man låta kroppen avge cirka 100 kalorier värme per timme. Detta betyder detsamma som den värme, som avgives av fyra ordinära elektriska lampor.

Denna värme kan nu bortledas på två sätt. Antingen ledes den bort själv därigenom att den omgivande luften är svalare än kroppen och ej alltför mycket kläder finnas emellan och förhindra bortförandet.

Eller också kan den bortföras på konstlat sätt genom avkylning med vatten. Vatten kan magasinera mera värme än någonting annat i världen. En liter vatten kan magasinera en kalori värme utan att temperaturen höjes mer än 1—2 grader Fahrenheit. När en liter vatten går bort i ångform eller avdunstar, så bortledar cirka 500 kalorier. Om man alltså svettas en liter, så betyder detta, att man frigör sig från 500 värmekalorier. Om nu emellertid luften redan innehåller all den fuktighet den kan, så kan ej den överflödiga värmen i kroppen aviedas till luften. Detta inträffar, då fuktigheten eller "the humidity," som man säger på engelska håller sig vid talet 100.—Då, säger man, att vädret är kvavt eller fuktigt, "muggy" på engelska. Och man klagar på värmen, fast termometern visar en ganska låg nivå.

Ens egen kroppsliga termometer registrerar endast ökning eller minskning. Man känner sig varm, då man upptager värme, man känner sig sval, då kroppen avgiver värme.

Det bör observeras, att det endast är luftlagret närmast omgivande kroppen, som har betydelse i detta fall. Om luften har temperaturen 99 grader F. och dessutom fuktigheten är 100, så är det omöjligt att bli av med överloppsvärmen genom att gå ut i fria luften. Då måste man se till, att man får luftvävling till stånd genom att sätta den elektriska fläkten i gång eller ge sig ut på en åktur i friska luften.

Tidningsfursten Northcliffe i London ligger svår sjuk.

Med en värdelös check köpte en dag härförliden en man i Philadelphia, Pa., en bibel och ett radband.

Korta kjolar, silkstrumpor, parasoll och juvelerarsaker beskattas i Bulgarien med 500 francs per år. Herrar, som bära käpp, få betala 100 francs i skatt.

SVERIGE — NYHETER.

(Forts. fr. sid. 6.)

dikning verkställts, trivas och växa hundratals små björkar. Där kommer efter detta skogskulturen att sköta sig själv. Inom kort börjar utdikningen av mossarna å det bredvidliggande stora område, som nyligen köpts.

God tillgång på villebrad i Småland. Enligt uttalande från flera jägare i mellersta Smålands skogsbygd är det synnerligen goda utsikter till att det skall bliva en god jaktsäsong i år. Ute i skogarna är det ovanligt gott om skogsfågel, särskilt tjäder. Även harkullarna synas ha utvecklat sig väl, då de ofta påträffat flera "harungar" i sällskap. Visserligen angrepos hararna i förra vintern av någon leversjukdom, för vilken många dukade under, men hararna förökа sig mycket hastigt. Andjakten kommer säkerligen att giva gott resultat, då kullarna äro både många och stora samt väl utvecklade. Älgen är numera ganska sällsynt, då däremot rådjuren ha ökat i antal. Tyvärr är även räven stadd i tillväxt, men ett energiskt arbete pågår dock för att tillintetgöra rävlyornas invånare.

En nedlagd smålandsindustri. Under kristiden anlades flera tjärfabriker i Småland för tillverkning av trätjära och terpentin. Tjärstubbar fanns gott om, och hundratals personer erhöllo arbete, dels med stubbrytning, och dels vid själva fabriken. På vissa platser uppköptes stubbar, vilka betalades med ända upp till 8 öre kg. Andra fabriker köpte hela stubbafällor, och sprängde upp stubbarna med dynamit eller annat sprängämne. Enär såväl trätjära som terpentinen stod högt i pris, och efterfrågan på dessa varor var stor, växte den ena tjärfabriken efter den andra upp, liksom svampar ur jorden. Men för ungefär ett år sedan måste samtliga fabriker helt och hållet nedlägga driften på grund av att efterfrågan på såväl trätjära som terpentin minskats i betydlig grad. Även priset har sjunkit till en tredjedel emot vad tjäran kostade under kristiden. Nu i vår har flera auktioner hållits på såväl fabriker som inventarier, och det kommer nog att dröja länge innan man återigen får se de småländska tjärfabrikerna i gång.

Svältlöner inom jordbruket. Skånes nordvästra krets av Svenska lantarbetarförbundet höll nyligen möte i Folkets hus i Hässlunda för att dryfta avtalsmöjligheterna för kommande år. Efter en del smärre frågors behandling övergick man till dagens huvudfråga, avtalsfrågan. En synnerligen livlig och inträssant diskussion utspann sig. Det upplystes från flera håll att arbetsköparna redan nu söka köpa sina arbetares arbetskaft för kommande år enligt den föråldrade tjänstehjonsstadgan. Och till vilket pris? 325 a 350 kronor ävensom reducering av nuvarande naturförmåner. Kan dylika anbud inte väcka lantarbetarna, så vakna de aldrig. Någon reducering av nuvarande löner kunde möjligen tolererats, men att ta bort de två tredjedelarna i ett tag, det är väländå för grovt. Mötet uttalade sig enhälligt för att genom allmän arbetsnedläggelse söka få till stånd underhandlingar om kollektiva avtal om ej arbetsköparna inom den närmaste tiden vilja gå med på sådana underhandlingar. Vidare beslöt mötet uttala sig för att vid kommande underhandlingar borde man framgå med förslag om timlönssystem över hela linjen.

Känner sig bättre. "Jag har använt Dr. Peters Kuriko nu och då i tre års tid och måste säga att jag känner mig bättre nu än jag gjort på många år. Även min familj använder denna medicin," skriver herr Hans Lund, Hammond, Wis. Detta gammaldags örtmedel är en familjemedicin i ordets bemärkelse. Det kan ej erhållas på apoteken. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Barn äro särskilt utsatta för att få mask i sitt system.

Växten hos ett barn, som plågas av mask, är starkt hämmat. De flesta barn — hur rena de än hållas av sina mödrar — stoppa nästan allt möjligt i munnen och särskilt gäller det småbarn. I många fall ådraga de sig åtskilliga sjukdomar på dettz sätt. Bland det mest farliga i detta hänseende är att barnen därvid får s. k. "Pin", "Beef", "Pork", "Round", "Hook" eller ringmask i systemet. Ett barn som fråntages en del av sin näring genom ringmask, får skada för hela livet av dessa parasiter. Därför bör man vara mycket försiktig. Ett säkert tecken är passerandet av små delar av mask och et tantydande tecken är förlusten av appetit, som då och då är förbundet med hungerbegär, belagd tunga, halsbränna, ont i magen, kravlande förnimmelse i inälvorna, förhindringar i strupen, stadig spottning, smärtor i rygg och lemmar, svindlande huvudvärk, matthet då magen är tom, mörka ringar under ögonen, konvulsioner och eleptiska anfall, kramp o.s.v. I många fall har orsaken till död eller sinnessvagnhet kunnat ledas tillvaron av mask. Barn, som lida av mask, ha som regel ej lust att leka med andra barn. De bli stilla, melankoliska, tidtals mycket nervösa, otillfredsställda, och peta beständigt i näsan. Tanoide är avsett att driva masken ur systemet. Det brukas allmänt i Europa för detta ändamål. Om ni misstänker att ert barn är angripet av denna fruktansvärda pest, beställ en full behandling av Tanoide för tio dollars samt 84 cents, halv behandling $7.25, som sändes strax efter mottagandet av money order eller bank draft. Bliv fri från denna pest. Man kan ej njuta av livet, medan dessa parasiter gnaga. Tanoide säljes endast av Laxal Medicines Co., K-58, Laxal Bldg., Forbes & Moultrie Sts., Pittsburgh, Pa. Försäkring på paket 25c. extra. Inget C.O.D. till Canada.

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt.

Kontorstimmar: 9—12 Söndagar 2—6 9—12 7—9 3—6

DR. B. GERZABEK.

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

X-Ray (Röntgenstålar), modärna operationsrum. och sjukrum, eget laboratorium och apotek.

15-17 Pritchard Ave. Winnipeg DR. B. GERZABEK. Telefon St. John474 Winnipeg.

En **Affärsutbildning,** erhållen vid **The Success College,** Winnipeg, är en **Fullständig träning.**

THE SUCCESS är den ledande handelsskolan i västra Canada. Dess överlägsenhet beror på: utmärkt läge, ideala lokaler, förstklassig ledning, kompletta materialer, moderna vittomfattande kurser, expert lärarekår och verksam Anställnings Byrå. Ingen annan handelsskola väster om The Great Lakes kan liknas vid THE SUCCESS i dessa viktiga grenar.

KURSER

Speciella elementar kurser: — Skrivning, läsning, stavning, räkning, språklära, engelska, brevskrivning, geografi m. m. — för de vilka ej haft tillfälle att gå i skola.

Farmares handelskurs: — Speciellt anlagd för att hjälpa de unga farmare att använda affärsmetoder. Innesluter handels-lag, korrespondens, skrivning, bokföring, kontorspraktik, affärsformer, m.m.

Stenografi, affärer, bokhålleri, sekreterare, dictaphone och övriga fullständiga kurser. Dessa utbilda ungt folk för kontorsarbete.

Hemstudie kurser i elementära och affärsämnen för moderat kostnad — för de som ej ha tillfälle att besöka skolan. Fullständiga upplysningar på begäran.

TRÄNA i Winnipeg, där levnadsomkostnaderna äro låga; var de bästa utsikter för anställning finnas, och där vår fria anställningsbyrå står till Ert förfogande.

SUCCESS graduanter finna anställning lätt. Vi skaffa dem goda platser varje dag.

Skriv efter fria prospekter.

THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Ltd.
Hörnet av Portage Ave. och Edmonton St.
WINNIPEG, MAN.
(Står ej i samband med någon annan skola).

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman 36—37 C. P. R. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firman. Skriv efter upplysningar.

Gynna Svenska Canada Tidningen.

Lika Välkommen som skörden

Med skördens glans spridd över västern och mogen för skäran är intet mer naturligt än en önskan att placera en del av försäljningen i utrustning för farmen, hemmet och er själv; intet medium erbjuder ett så frestande och vinstgivande fält för kunden som EATON'S katalog.
Den nya höstupplagan är färdig nu. Om ett exemplar ej når ert hus inom kort, meddela oss.

Att få den största besparing

och den bästa betjäning ordra tidigt och i tillräcklig kvantitet för att få lägsta fraktsatser. Det är god politik att ha vår grocery katalog händig — värdena äro goda och skola hjälpa att göra en order, som sparar transportkostnaderna.
Skördeupplaga nu redo — sändes fritt på begäran.

T. EATON Co LIMITED
WINNIPEG - CANADA